

Sygn. akt III CSK 98/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku J.K. i W.K.

przy uczestnictwie A.L., M.S., D.S., A.J., A.J., M.J., R.J., M.K., K.P., G.T., A.Z.,
K.K., W.J. i M.J.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 lipca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników M.S. i D.S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 31 sierpnia 2017 r., sygn. akt II Ca [...] /16,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestników D.S. i M.S. na rzecz J.K. i W.K. kwotę
1350 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt zł) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2017 r. Sąd Okręgowy w K. w sprawie o zasiedzenie zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w S. z dnia 14 kwietnia 2016 r.

Od postanowienia Sądu drugiej instancji uczestnicy D.S. i M.S. wnieśli skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego posiadania samoistnego nieruchomości gruntowej w sytuacji, w której dochodzi do jej współposiadania z właścicielem. Ponadto podnieśli, że występuje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, tj. art. 172 § 1 w związku z art. 336 k.c. w zakresie możliwości przyjęcia samoistności posiadania nieruchomości, gdy dochodzi do współposiadania jej z właścicielem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle jurydycznym, dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń faktycznych dokonywanych w sprawie lub oceny dowodów. „Zagadnienie” sformułowane przez skarżących nie spełnia tych przesłanek; w istocie stanowi swoiste podsumowanie zarzutów wypełniających podstawy kasacyjne, skupiając się wokół ustaleń i oceny dowodów, niekorzystnych dla skarżących, niepodlegających jednak kontroli kasacyjnej (art. 398³ § 3 w związku z art. 398¹¹ § 2 k.p.c.).

Skarżący nie wykazali również, że zachodzi przyczyna kasacyjna przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Nie wskazali, jakie poważne wątpliwości prawne budzi wykładnia powołanych przepisów ani nie przedstawili możliwych interpretacji, ani rozbieżnych ocen judykatury. Problematyka charakteru posiadania jest wszechstronnie opisana przez judykaturę i doktrynę, a niniejsza sprawa nie stwarza okazji do nowej, twórczej wypowiedzi na ten temat. Wykonywanie władztwa właścicielskiego, wobec bogactwa stanów faktycznych, jest kwestią konkretnych okoliczności sprawy.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 398²¹, 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.

jw

at